

JUSTITSMINISTERIET

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K
DK Danmark

Dato: 25. oktober 2019
Kontor: Straffuldbyrheds-kontoret
Sagsbeh: Katrine Grith Vinten
Sagsnr.: 2019-0030-2743
Dok.: 1249761

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 437 (Alm. del), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 27. september 2019. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Karina Lorentzen Dehnhardt (SF).

Nick Hækkerup

/

Lars Solskov Lind

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

T +45 7226 8400
F +45 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 437 (Alm. del) fra Folketingets Retsudvalg:

”Vil ministeren redegøre for erfaringerne med, hvor mange der løslades med mentorer fra Kriminalforsorgen, og hvor ofte, at det er kommunerne, der løfter det ansvar?”

Svar:

Justitsministeriet har til brug for besvarelsen af spørgsmålet indhentet en udtalelse fra Direktoratet for Kriminalforsorgen, der har oplyst følgende vedrørende kriminalforsorgens mentorordninger:

”1. Direktoratet for Kriminalforsorgen kan oplyse, at kriminalforsorgens ordinære mentorordning udmøntes under Kriminalforsorgen i Frihed (KiF). Ordningens kerneindhold er et tilbud om en mentor, der kan følge og støtte den dømte gennem udslnings- og/eller tilsynsperioden med et langsigtet mål for øje om en tilværelse uden kriminalitet.

I 2012 blev den ordinære mentorordning suppleret af to særlige mentorordninger målrettet indsatserne til forebyggelse af voldelig ekstremisme og radikaliserings samt bande-exit. Disse ordninger administreres af Direktoratet for Kriminalforsorgen. Der henvises til pkt. 2 nedenfor.

Kriminalforsorgen har ikke løbende opgjort antallet af dømte, der løslades med en mentor fra den ordinære mentorordning. Det bemærkes i den forbindelse, at det vil være forbundet med et større ressourceforbrug at opgøre antallet af dømte, der i 2019 er blevet løsladt med en mentor fra kriminalforsorgen, og der er på den baggrund ikke udarbejdet en sådan opgørelse.

Direktoratet kan dog oplyse, at kriminalforsorgen i perioden 1. januar 2019 til 20. september 2019 har honoreret 297 mentorer, men der foreligger ikke oplysninger om, hvor mange mentorforløb de pågældende mentorer har haft.

Det tilføjes, at kriminalforsorgen i forbindelse med flerårsaftalen for 2018-2021 har iværksat en række nye tiltag, der skal styrke den ordinære mentorordning og sikre bedre kvalitet og større ensretning. De nye tiltag er trådt i kraft den 1. august 2019. Kriminalforsorgen vil fremadrettet kvartalsvist opgøre antallet af dømte, der indgår i et mentorforløb.

Direktoratet kan supplerende oplyse, at kriminalforsorgen har initiativforpligtelsen i forhold til at iværksætte arbejdet med at koordinere handleplaner med kommunen forud for den dømtes løsladelse fra afsoning. Hvis et mentorforløb i den forbindelse vurderes relevant og/eller er iværksat, vil dette indgå som et led i arbejdet med at koordinere handleplanen med kommunen. For

så vidt angår arbejdet med koordinering af handleplaner henvises der til den samtidige besvarelse af spørgsmål nr. 438 og 439 (Alm. del) fra Folketingets Retsudvalg.

2. For så vidt angår de mentorordninger, der er målrettet radikalisering/voldelig ekstremisme og bande-exit, kan det oplyses, at kriminalforsorgen kan understøtte de målrettede indsatser med mentorer under hele indsættelsesforløbet. Muligheden for en mentor er således ikke særligt relateret til (prøve)løsladelse.

Mentoren skal følge og støtte den dømte med henblik på, at denne får en tilværelse uden kriminalitet og uden relationer til et tidligere kriminelt miljø. Et mentorforløb, der er iværksat under indsættelsen, følger den dømte efter løsladelsen i det omfang, der vurderes at være behov og mulighed herfor.

Til understøttelse af ovenstående har kriminalforsorgen tilknyttet 124 mentorer, og der er pr. 4. oktober 2019 72 igangværende forløb målrettet radikalisering/voldelig ekstremisme og bande-exit.”

Til brug for besvarelsen af spørgsmålet har Justitsministeriet endvidere indhentet en udtalelse fra Social- og Indenrigsministeriet, der har oplyst følgende vedrørende kommunernes forpligtelser efter serviceloven:

”Det bemærkes indledningsvist, at serviceloven ikke rummer bestemmelser, der er målrettet løsladte. Eventuel hjælp og støtte til løsladte gives således på baggrund af en konkret og individuel vurdering af deres sociale behov inden for servicelovens rammer.

Kommunerne skal efter servicelovens bestemmelser vedrørende voksne træffe afgørelse om hjælp og støtte på baggrund af en konkret og individuel vurdering af den enkeltes behov. Serviceloven indeholder ikke regler om mentorer, men kommunerne skal efter § 85 tilbyde socialpædagogisk bistand til borgere i målgruppen herfor. Støtten kan f.eks. bestå af bostøtte i egen bolig med det formål at styrke borgerens mulighed for at leve et selvstændigt liv og udføre dagligdagens gøremål, tilrettelægge og overskue egen økonomi mv.

Støtte og hjælp efter serviceloven skal gives ud fra formålsbestemmelsen efter § 81, hvorefter støtten skal ydes med det formål at styrke den enkeltes egne muligheder for at udvikle sig og udnytte egne potentialer, i det omfang det er muligt for den enkelte. Indsatserne skal således blandt andet fremme inklusion i samfundet, herunder muligheden for at deltage i uddannelse og beskæftigelse.

Det bemærkes, at en opgørelse af antallet af løsladte, der mod-

tager konkrete sociale indsatser, vil kræve en større analyse og
sankøring af forskellige registerdata. Social- og Indenrigsmini-
steriet er ikke bekendt med, at dette p.t. er foretaget.”